

2. Ali je glede na določbe Direktive Sveta 2000/43/ES z dne 29. junija 2000 o izvajanju načela enakega obravnavanja oseb ne glede na raso ali narodnost treba člen 2(2)(b) navedene direktive razlagati tako, da je prepovedano, da države članice posredno diskriminirajo osebe zaradi njihove narodnostne pripadnosti, če nacionalni predpis določa, da se imena oseb, ki pripadajo drugim narodnostnim skupinam ali so državljani druge države, v listinah o osebnem stanju zapiše z latiničnimi črkami, brez diakritičnih znakov, ligatur ali drugih sprememb črk latinice, ki se uporabljajo v drugih jezikih?
3. Ali je treba določbe člena 18(1) ES, ki določa, da ima vsak državljan Unije pravico prostega gibanja in prebivanja na ozemlju držav članic, in člena 12, prvi odstavek ES, v katerem je določena prepoved diskriminacije glede na državljanstvo, razlagati tako, da te določbe onemogočajo državam članicam, da bi v svojih zakonodajah določile, da so imena in priimki v listinah o osebnem stanju lahko zapisani le s črkami nacionalnega jezika?
4. Ali je treba določbe člena 18(1) ES, ki določa, da ima vsak državljan Unije pravico prostega gibanja in prebivanja na ozemlju držav članic, in člena 12, prvi odstavek ES, v katerem je določena prepoved diskriminacije glede na državljanstvo, razlagati tako, da te določbe onemogočajo državam članicam, da bi v svojih zakonodajah določile, da se imena in priimki oseb, ki pripadajo drugim narodnostnim skupinam ali so državljani druge države v listinah o osebnem stanju zapiše z latiničnimi črkami, brez diakritičnih znakov, ligatur, ali drugih sprememb črk latinice, ki se uporabljajo v drugih jezikih?

(¹) UL L 180, 19.7.2000, str. 22.

Predlog za sprejetje predhodne odločbe, ki ga je vložilo Naczelny Sąd Administracyjny 13. oktobra 2009 – Oasis East sp. z o.o. proti Ministru za finance

(Zadeva C-395/09)

(2009/C 312/34)

Jezik postopka: poljščina

Predložitveno sodišče

Naczelny Sąd Administracyjny

Stranki v postopku v glavni stvari

Tožeča stranka: Oasis East sp. z o.o.

Tožena stranka: Minister za finance

Vprašanje za predhodno odločanje

Ali ima po pravu Skupnosti (zlasti členu 17(6) Šeste direktive Sveta z dne 17. maja 1977 o usklajevanju zakonodaje držav članic o prometnih davkih – Skupni sistem davka na dodano vrednost: enotna osnova za odmero (¹) (77/388/EGS), ki je postal člen 176 Direktive Sveta 2006/112/ES z dne 28. novembra 2006 o skupnem sistemu davka na dodano vrednost (²)) država članica pravico do uporabe nacionalnih predpisov, na podlagi katerih je izključena pravica davčnega zavezanca do znižanja zneska dolgovanega davka ali vračila razlike dolgovanega davka v primeru nakupa uvoza storitev, ki se plačajo neposredno ali posredno subjektu, ki ima stalno prebivališče, sedež ali sedež uprave na ozemlju ali v državi, ki se po nacionalni zakonodaji šteje za tako imenovano „davčno oazo“, pri čemer je treba upoštevati, da se je taka izključitev v državi članici uporabljala pred njenim članstvom v Skupnosti?

(¹) UL L 145, str. 1; posebna izdaja v slovenščini poglavje 09 zvezek 01 str. 23.

(²) UL L 347, str. 1.

Predlog za sprejetje predhodne odločbe, ki ga je vložilo Tribunale ordinario di Bari (Italija) 12. oktobra 2009 – Interedil Srl en liquidation proti Fallimento Interedil Srl, Banca Intesa Gestione Crediti Spa

(Zadeva C-396/09)

(2009/C 312/35)

Jezik postopka: italijanščina

Predložitveno sodišče

Tribunale ordinario di Bari

Stranki v postopku v glavni stvari

Tožeča stranka: Interedil Srl en liquidation

Tožena stranka: Fallimento Interedil Srl, Banca Intesa Gestione Crediti Spa

Vprašanja za predhodno odločanje

1. Ali je treba pojem „središče dolžnikovih glavnih interesov“, določen v členu 3(1) Uredbe (ES) Št. 1346/2000 (¹), razlagati v skladu s pravom Skupnosti ali v skladu z nacionalnim pravom, in če je odgovor prva možnost, kakšen je pomen tega pojma in kateri so odločilni dejavniki ali elementi za določitev „središča glavnih interesov“?

2. Ali je mogoče domnevo iz člena 3(1) Uredbe (ES) št. 1346/2000, in sicer da se „[p]ri družbi [...], dokler se ne dokaže nasprotno, domneva, da je središče dolžnikovih glavnih interesov registrirani sedež“, ovreči z ugotovitvijo obstoja dejanske dejavnosti podjetja v državi, ki ni država, v kateri ima družba registriran sedež, ali pa je treba za to, da se domneva ovrže, ugotoviti, da družba v državi, v kateri ima registriran sedež, ni opravljala nobene podjetniške dejavnosti?
3. Ali dejstvo, da ima družba v državi članici, ki ni država, v kateri ima registriran sedež, nepremičnine in da obstajata najemna pogodba v zvezi z dvema hotelskima kompleksoma, ki sta jo sklenili družba dolžnica in neka druga družba, in pogodba, ki jo je družba dolžnica sklenila z neko bančno institucijo, pomeni obstoj elementov in dejavnikov, ki zadostujejo za to, da se ovrže domneva, določena v členu 3 Uredbe (ES) št. 1346/2000, v korist „registriranega sedeža“ družbe, in ali te okoliščine zadostujejo za to, da se šteje, da ima družba v tej državi „poslovalnico“ v smislu člena 3(2) Uredbe (ES) št. 1346/2000?

Ali v primeru, da se ugotovitev, ki jo je Corte di Cassazione glede pristojnosti sodišč sprejelo v zgoraj navedenem sklepu št. 10606/2005, opira na razlago člena 3 Uredbe (ES) št. 1346/2000, ki se razlikuje od razlage Sodišča Evropskih skupnosti, člen 382 italijanskega zakona o pravnem postopku, v skladu s katerim Corte di Cassazione dokončno in zavezujoče odloči o pristojnosti, nasprotuje uporabi te določbe Skupnosti, kakor jo razlaga Sodišče?

⁽¹⁾ UL L 160, str. 1.

Predlog za sprejetje predhodne odločbe, ki ga je vložilo Bundesfinanzhof (Nemčija) 14. oktobra 2009 – Scheuten Solar Technology GmbH proti Finanzamt Gelsenkirchen-Süd

(Zadeva C-397/09)

(2009/C 312/36)

Jezik postopka: nemščina

Predložitveno sodišče

Bundesfinanzhof

Stranki v postopku v glavni stvari

Tožeča stranka: Scheuten Solar Technology GmbH

Tožena stranka: Finanzamt Gelsenkirchen-Süd

Vprašani za predhodno odločanje

- (a) Ali je ureditev, v skladu s katero se obresti od posojil, ki jih družba iz ene države članice plača povezani družbi iz druge države članice, vračunajo v davčno osnovo za odmero davka od dohodka iz dejavnosti prve družbe, v nasprotju s členom 1(1) Direktive 2003/49/ES ⁽¹⁾ z dne 3. junija 2003 o skupnem sistemu obdavčevanja plačil obresti ter licenčnin med povezanimi družbami iz različnih držav članic (UL L 157, str. 49)?
- (b) Če je odgovor na prvo vprašanje pritrديلen: ali je treba člen 1(10) Direktive 2003/49/ES razlagati tako, da ima država članica možnost, da te direktive ne uporablja tudi, če pogoji iz člena 3(b) za obstoj „povezane družbe“ ob plačilu obresti niso trajali neprekinjeno vsaj dve leti?

Ali se v tem primeru države članice v razmerju do družb plačnic lahko sklicujejo neposredno na člen 1(10) Direktive 2003/49/ES?

⁽¹⁾ UL L 157, str. 49.

Predlog za sprejetje predhodne odločbe, ki ga je vložilo Østre Landsret (Danska) 14. oktobra 2009 – Lady & Kid A/S, Direct Nyt ApS, A/S Harald Nyborg Isenkram-og Sportsforretning in KID-Holding A/S proti Skatteministeriet

(Zadeva C-398/09)

(2009/C 312/37)

Jezik postopka: danščina

Predložitveno sodišče

Østre Landsret

Stranke v postopku v glavni stvari

Tožeča stranka: Lady & Kid A/S, Direct Nyt ApS, A/S Harald Nyborg Isenkram- og Sportsforretning in KID-Holding A/S

Tožena stranka: Skatteministeriet